

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

Égész évre . . . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . . . 5 „ „
Negyedévre . . . . . 2 „ 50 „
Egy órára . . . . . 1 „ „
Egyes szám ára 4 kr.

Felelős szerkesztő: **Dr. Nagy Zsigmond.**
Kiadók: **Hoffmann és Társa.**

Hirdetési díj:

Négy hasábos petit sorért 5 kr. Nagyobb terjedelmű s többzori hirdetések alká szerint jutányos áron vetetnek fel. Bélyeg-díj minden külön beigtatásért 30 kr.

ÉLJEN A NÉP!

Debreczen május 18.

(R. A.) Ünnepet ült tegnap Debreczen városa. Igazi ünnep volt az, mert a nép ünnepe, a szegény, gazdag, a város apraja, nagy egyaránt. A nagyerdőn az igazi vidámság zaja, a szívből fakadó dal visszhangzott.

Minden berket az öröm zsvajja töltött be.

Egy napra kizökkent városunk a hétköznapiasság sivárságából, s szívben lélekben felemelkedve ülte meg az ezredévi helyi ünnepek legutolsóját. Az első a törvényhatóság ünnepe, — a városi díszközgyűlés volt, a második az egyház ünnepe, a harmadik az iskoláké, a jövő nemzedéké, a tegnapi azonban mindnyájunké; most, végig tekintve a lefolyt ünnepek sorozatán, párhuzamot vonhatunk Debreczen és a többi városok ünneplései között.

Nem féljük ez összehasonlítástól városunkat, sőt merjük állítani, hogy a polgártársaink örömeinek harmoniáját tekintve messze fölülmultuk a többi törvényhatóságokat.

Az ünnepek záróköve a népünnepe; ez tetőzte be városunknak külsőleg való részvételét az egész országnak afeletti nagy örömeiben, hogy a magyar nemzet ezer évet tudott megélni dicsőségben a bércezes-völgyes hazában, melyet ősei karddal szereztek meg.

Nincs szebb annál, mikor a nép ünnepe. Fenségesebb pillanatot el sem képzelhetni a tegnapiánál, midőn a nagyerdő tisztásán harminczötezer ember ajkán csendült meg a hálaadó ének, s azután szakadó esőben folytatódott a vigság, a mulatság késő estig.

Gyermeteg a nép kedélye; fogékony az örömré, a haragra egyaránt. Mi tegnap a népet örülni láttuk, s velük örvendtünk mi is.

Tegnap zugott az éljen, hangzott az ének; de a ki hallotta a népet ágyuzengés között, látta őket barrikádokat rakni, igazán mérlegelni tudta az örömet is.

És tegnap az öröm napja volt.

Vigadott, tombolt a nép; az öröm elfeledtetett vele mindent. Egy rövidke napra lerombolódtak e társadalmat megosztó válaszfalak, s egyesült az örömben a nép — a néppel.

Pártjelleg nem mutatkozott azon, csak akkor tört ki a politikai, függetlenségi érzés, akkor gyult ki minden arczon a határtalan öröm pirja, mikor Kossuth Lajos neve hangzott fel. Riadó éljenzés volt rá a válasz.

A nép nem képmutató; megmutatja, hogy kit szeret, kihez ragaszkodik. Tegnap sem tagadta el.

Miénk a nép!... És a mi népünk ünnepe volt tegnap.

Debreczen városának legméltóbb ünnepe volt e tegnapi népünnepe. Fényesen is sikerült minden tekintetben. A népfenség nyilatkozott meg tegnap, midőn az Isten szabad ege alatt födetlen fővel énekelte negyvenezer ember a szózatot. Ezzel köszönte meg az elmúlt ezeret, s ezzel üdvözölte a másodikat!

Debreczen városa gavallérosan megvendégelte a népet, enni-inni adott ingyen, szolgálatot vidám zenét, rendeztetett tűzijátékokat.

És a nép fiai nem tudtak betelni a sok-sok látványossággal, a fülbemászó, kedves magyar zenével...

Vigadtak, mulattak örömben, s mi is velük vigadtunk, mulattunk, mert átértékeltük azt a mély örömet, mely a nép fiainak szívét hatotta át.

A nép lelkesületén éljenzett örömeiben, s midőn mi azt hallottuk, szerettük volna visszakialtani: **Éljen a nép!**

Ugy, ugy! — mulass édes jó magyarom, ürits poharat a hazáért, annak jólétéért, hiszen eddig csak nagy részben a bánata volt közös a tieddel, — legyen részed tehát az örömeiben is!

Tegnap, midőn minden ajkon a hálaének csendült meg, s minden arczon a lelkesült öröm pirja égett, minden szív az ezeréves hazáért dobbant meg, — nem jutott eszünkbe a mult, keserősége csak ajelen öröme!

Adjon a magyarok Istene sok ily öröm napot a magyar népek a második ezerben is!

Éljen a nép!

*

A lobogódszben uszó Debreczen népe tegnap ünnepte a millenniumot. A szépen sikerült lélekemelő ünnepély képezte a millennium helyi ünneplésének zárókövét, de egyszersmind alapkövét is a következőnek.

Ima száll ajkainkról az egék Urához, hogy engedje ilyen örömben megérni e sokat szenvedett népek a második ezerét is vezesse jósa az igaz uton, hogy ne tántorodjék meg soha, őrizze meg az átkos pártviszályoktól, nehogy lehessen ismét idő, midőn egységben, erőben megoszolva testvér testvérevel találja magát szembe.

Debreczen szab. kir. város közönsége átérte az ünnepek jelentőségét, tudta, hogy mért kell örvendve hálát adnia. És vidám volt a vidék legelső városának népe. — Mulatott, tánczolt, éljenzett.

Az igazi mulatság az övé volt; az al-lakosságból és ünneplő házak és utcákból. A

domás, a táncz, a bor vidámságra hangofta az elfaradt népet.

Ünneplő ruhát öltött mindenki, s mintha az Isten házába készülne, olyan lelki öröm járta át mindnyája szívét.

Ifjak, leányok, férfiak, öregek gyűltek az ünnepély színhelyére, hogy egy szívvel-lélekkel kiáltanak éljent a hazára, a városra, s annak mind-n hű fiára.

Csak egy fájt nekünk, a kik nem ünnepeletek, s ezek a mi saját édes fiaink, a kik az osztrák császárnak esküdtek zászlaja alá. Azoknak nem szabad ünnepelni velünk, mert demonstrációnak minősítik odaát a Lajthán tul a mi állami ünneplésünket. A katonai zenekart azonban ideadták, a tisztikarból is többen megjelentek, csak a legénység őrizte a kaszárnyák csupasz falait. Mikor a nép az erdőben mulatott már, őket is kibocsátották, az üres, elhagyott városba. De azért Debreczen város figyelmé rájuk is kiterjedt s őket is megvendégelte magyarosan — pecsenyével borral.

Volt még más is, a minék másként kellett volna lenni: ugyanis Dégenfeld József gróf főispán a népünnepeyen a dolgozó irodai kabátjában képviselte a felelős magyar kormányt Talán ezzel az igazán egyszerű ruházattal akart tüntetni a nép ünnepe ellen? Vagy nem érdemesítette arra, hogy a diszmagyart vagy legalább a szalonkabátját magára rántsa? Ha már a város ötös fogatára szállt, legalább illő ruházatot öltött volna magára, hogy ne keltsen közmegebotránkozást.

Ezt különben csak a történelmi hűség kedveért regisztráljuk. Nem minősítjük ezt egyébnek, mint figyelmetlenségnek. Még egyet! ha máskor a főispán ur a terjengős ünnepi beszédet meg akarja rövidíteni a hallgatóság érdekében, tegye meg az intézkedést idejekorán, s ne ugy, mint tegnap, mikor a szónok már a beszéd közepén volt, akkor mondatta neki Márk Endrével, hogy hagyjon ki belőle egyes részleteket. Annyi bizonyos, hogy a főispán ur rövidítése helyes volt tegnap, de késő!

Az ünnepély nagyon szépen sikerült, s bár hatalmas zápor eső zuhogott alá, a néptömeg java része rendületlenül megállt a helyén, s megvárta, mig kiderül.

És ki is derült, a negyedóraig tartó zápor után ismét a napsugár mosolygott a tisztas közönségére, a mely ekkor már vidám hangulatban mulatott a város költéségén. Tartott ez estig, akkor a tűzijátékokkal gyönyörködtették őket.

A késő estig tartott népünnepeletről küldött tudósítóink a következőkben számolnak be lapunknak.

Ünneplő város.

A város ma két részből állott: ünneplő

lakosság, az kinn volt a nagyerdőn, arról más helyen szól az ének, a mi krónikánk hadd örökítse meg az itthon maradtakat. Élő ugyan vajmi kevés volt közöttük, csakis a betegek és a magukkal tehetetlen nyomorékok maradtak idebenn, no meg a közös hadsereg legénysége. A város különben is zászlódiszben virul egész május hóban, de tegnap mintha még ünnepiesebb lett volna az arca. Tegnap már d. e. ünnepelő ruhát öltött minden lakosa, az eddigi ünnepekben csak egy-egy részlete vett részt a város közönségének: az egész nép ünnepe tegnap volt. Érdekes volt látni, megható emlékezések tárgya lesz s o k á i g, mint ment ki a lakosság apraja, nagyja, fiatalja, vénje, egészséges es teljáró beteg ünneplő ruhában egyaránt a nagyerdőre. A diszmenet felvonulása után zsufolva volt még egy pár kis vonatnak minden kocsija, de négy óra után még az eső előtt kihaltak látszottak az utcák, csak az esőhöz szőben bolygattak lobogóikat a háromszínű zászlórudak, in' ve valamennyien észak felé, s mondtak mindenkinek, aki kitévedt az utcára a népnek ez ünnepen: Arra eredj vándor, ne huzd ki magadat a mai ünneplésből, mert az ország ezeréves fennállását üli, vigadjon tehát minden í!

Gyülekezés a városháza előtt.

Már déli egy óra tájt élénkült meg a városháza környéke; minden oldalról oda torlódo utcákon csapatosan vonult fel az ünnepi ruhát öltött néptömeg, s a városháza előtt gyülekezett.

Két órakor az egyesületek vonultak fel zászlóik alatt a városháza udvarára, s a tágas udvar minden zege-zugát hamarosan elfoglalták. Ezalatt odakünn az utcán körülbelől huszezer főre szaporodott a néptömeg.

Festői látvány tárult a városháza tanács termének ablakából a szemlélő elé: a népcsoportok tarka-barkaságát a lovasok élénkítették.

A közlekedés a városháza oldalán teljesen fennakadt ekkorra, csak a tulsó oldalon közlekedhetett a kis vonat, melyet bárha öt-hat kocsí volt utána kapcsolva, szorongasig megtöltött a közönség.

Valósággal megrohanták a kocsikat, s holdog volt, a ki feljuthatott reá, pedig ugyancsak szorosán fért meg ott is ember ember hátán.

Ugyancsak ilyen ostromnak voltak kitéve a berkocsik is. Nagyon sokan mentek azokon megelőzve a menetet.

Két óra után már a városháza előtti tere sem lehetett jutni, annyi a nép. Az ab-

lakok megteltek kíváncsiakkal, úgy szintén az erkélyek is. A tulsó oldalon pedig egyre ment, hömpölygött a tömeg a nagytemplom felé, ahol már szintén nagy néptömeg várta a menetet, s jó előre megszállta ez emlékkertet. Mindenki nemzetiszínű kokárdát viselt a mellén; a ki pedig csak teheté, magyar ruhát öltött.

Indulás.

Az óriási néptömeg minden képpen sietelői akarta az indulást, mert a hosszas várakozás nem volt éppen kellemesnek nevezhető.

Végre megszólalt a zene, s a városháza udvarán sorrend szerint felállított egyesületek, zászlóik alatt megindultak. Legelől a gazdasz-ifjuság ment.

A menet nagyon érdekes látványt nyújtott ekkor. A kíváncsi néptömeg között vonult el a menet, melyben vagy tíz cigány banda huzta az indulót.

A menet élén V e c s e y Imre tanácsnok lovogott. Délcegen ülte meg tüzes paripáját, ugyancsak megakadt sokaknak a szeme az egyszerű, fekete diszmagyarba öltözött tanácsnokon.

Utána jött a lovas bandérium, melynek tagjai szintén tüzes hortobagyi méneken lovogottak. Követte a menet e részét a város híres ötös fogata, melyen D é g e n f e l d József gróf főispán és S i m o n f f y Imre kir. tanácsos polgármester ültek. Az ötös fogatot Markovics főménesmester hajtotta.

Végtelen sora következett ezután az egyesületeknek. A kimagasló zászlók mutatták, hogy mily sok egyesület vesz részt a népünnepeken.

Az indulókat serényen huzták a helybeli barna fiúk, természetesen legsűrűbben hangzott fel a Rákóczy Induló.

A kis vonat csak a legnagyobb óvatossággal haladhatott előre. — A berkocsik pedig csak nagy körülövel juthattak a Péterfiara.

Menet az erdő felé.

Harminczezerre tehető a kivonuló néptömeg száma. Ugy hömpölygött az erdő felé ez az óriási emberáradat, mint a tovagyűrűző hullámasapás.

Mikor a menet a nagytemplom elé ért, megtorlódot. A néhány szal rendőrség képtelen volt a rendet fenntartani. Egyik ember a másikat toltá, szorította előre. Itt azonban lehetetlen volt tovább haladni, mivel a menetet itt egy másik tömeg várta.

Ezek a nagytemplom környékét szállot-

ták meg, hogy tanui lehessenek a kivonulásnak.

Csak lassan nyomulhatott itt előre a menet, mely a széles főútról hirtelen a szűk Péterfia torkolatához szorult. Hozzájárult még ehhez az is, hogy a kis vonat ezalatt rendesen közlekedett.

A bandérium hamarosan előre jutott, ugyszinte az ötös fogat is, úgy, hogy a honvéd laktanyát akkor érték el, mikor a néptömeg zöme még a Péterfia elején tolongott.

Ekkor megint meglátsították a menetet, hogy ideje legyen eloszolni a kiszélesedő utcán.

Gyülekezés az erdőn.

A nagyerdő tisztását a rendezőség az egyesületek részére tartotta fenn, ott fűgyelt a rendőrség is. Három óra tájban már alig tudták a néptömeget visszatartani, oly tömegesen torlódtak előre. A hirtelen összetákolódott körű csoportosultak legtöbbször, sőt a tetejét s a tisztásra nyuló erősebb faágakat is megszállotta az inasok serege.

Fél négyre járt az idő, midőn a sipszó jelezte, hogy a menetet a nagyerdőre ér. Mindenki kíváncsan fordult az érkezők felé.

Legelőször a délcege tartással lovagló V e c s e y tanácsnok lovogott a tere a bandérium élén. Utának jött a város ötös fogata, melyről a zenekar részére készített tribün előtt leszállt a főispán és polgármester.

Ezután jött a menet; legelől a gazdasz ifjuság, őket követték sorban az öreg honvédek, a városi dalárda, a kereskedő ifjak dalköre, a munkás dalegylet, a főiskolai ifjuság, a tanítóképezde dalárdája, a független-égi kör, a timár ifjuság, az iparos ifjak, a csizmadia egyesület, az önkéntes tűzoltók, az ácsok s kömives egyesületek stb.

A város minden egyesülete ott volt a saját zászlója alatt. Végtelen hosszú nyolczas sorokban vonultak fel egymás után és sorrendben foglaltak helyet a tribün előtt.

A tribünön a négy dalegylet, a katona zenekar és R á c z Károly híres cigány bandája foglaltak helyet. A város előkelőségei éa a hírlap rók is innen nézték a folyton hömpölygő emberáradatot.

Megnyitó.

H i t e s i Lajos zenedei tanár, karmester dirigálta a négy dalárdát és R á c z Károly zenekarát, melyek a Rákóczy-induló énekeikét gyönyörű összhangban.

Ezután a Szózatot énekelték el. Mind a

A „DEBRECZEN” TARCZAJA.

Piroska.

(Mehalt május 12.)

A mi Piroskánk ma talán
Beteg, hogy olyan halovány.
Máskor pirosabb mint a hajnal,
Fekszik most színtelen arcczal,
Ez a mi Piroskánk.

Fekszik valami fapadon,
Oly csodamód' hallgatáson;
Öltözve csupa fehérbe,
Virág van tűzve fejére,
A mi Piroskánknak.

S mi ott állunk, nézje meg éa,
Fekhelye két szőgeletén.
S kérdezget,ük, nem ajkkal: szemmel:
— Mért alszik ilyen késő reggel
Ez a mi Piroskánk?

Föl kellene már kelteni, —
De ki fogja elkezdni?
Ajakuok nem lel keltő szóra,
Csak szivünk vér benn riadóra:
Kelj, kelj, mi Piroskánk!

Oh férje hol vagy? Jer ide,
Borulj, borulj le fölibe;
Oh légy te a tolmács, a jajszó,

A melyre fölkel ez az alvó,
Ez a mi Piroskánk!
(Érkörtvélyes.)

Igmándi Miklós.

Politikaitudományok.

— A Debreczen eredeti tárczája. —

Irta: François Coppée.

Francoziából: Dr. Kósa Zsigmondné.

Mint könnyüvértü író, a szép szellemi művelője, nem sokat foglalkozom politikával. A politika csak azoknak való, kik unalmukban nem tudják mit csináljanak. Van elég olyan ember. A francia politika a kávéházakban készül.

Sokszor hallottam, és magam is mondtam — hogy valaki sikkesen politizáljon, ahhoz nagy tudomány kell, nagyon empirikus valami, de végre mégis csak tudománynak nevezzük. Sőt profánus létemre, annak idejében magam is olvastam egy bizonyos M a c h i a v e l l i könyvében és sok szepet és jót találtam benne.

Ime néhány nap előtt a Saint Guillaume utcában — ott lakom, — egy rooco diszitményü táblán, mely egy csinos, kényelmes kis palota ajtaján függött, a következő feliratot olvastam A p o l i t i k a i t u d o m á n y o k i s k o l á j a .

Ez tetszett.

— Végre — gondolám, — lesznek politikusaink, kik tanulják és ennél fogva értik is mesterségüket. — Eddigél csak akkor lettünk politikusok, ha minden egyéb mesterségből már kikoptunk. G a v a r n i tanácsa jutott eszembe: Semmire se vagy használható, — légy művész! — G a m b e t t a é — Kontar-politika.

Részemről csak egy ficzkót ismertem, ki alaposan értette dögát. A parlamenti szabályok kis ujjában voltak, és a keleti kérdést úgy ösmerte, mint zsebét. De volt a dolognak még egy másik oldala is, felöltője, mintha mindig kérte volna — ugyan keféjletek már egyszer ki; — egy metszőfoga hiányzott, de minthogy a helyére kényelmesen illeszthető pipája szópókáját, soha se volt rávehető, hogy eme foggyatkozását kiigazítsatná, azután feledékeny is volt. Éjfélkor husz frankot kölcsönzött valamelyik barátjától, C y t h e r e templomában elmula'tta, és másnapra úgy elfejtette az egészet, mintha nem is vele történt volna meg. Hogy röviden bemutassam, olyan egyéniség, akit mi — b o h e m i e n név alatt ismerünk. Csak úgy vegetált, a »Prémier Paris« című ujságnál, hol megtörték; végre pedig a D u b o i s házban halt meg. És mégis állítom, hogy pártját ritkította; ha Anglia ügyei kerültek szónyegre, avagy régi jogainkra hiva'kozott. Mi nekünk, választóknak, és törvényhozóknak fogalmunk se lehet ily mély ismeretekről. — Most azonban, hála Istennek, és eme iskolá-

két ének számot éljenzéssel fogadta a közönség.

Köncz Ákos főlevéltárnok beszédét Kovács József, a városi dalárda tagja olvasta fel erős, messze hallatszó hangon.

A beszédből a főispán tanácsára soka kihagytak s ez a hirteleni megrövidítés egy kissé érezhető is volt rajta. Kossuth Lajos nevének említésekor egetverő éljenzés tört ki, úgy hogy néhány percig az előadó szava nem is hallatszott.

Ugy az előadó, mint a beszéd írója számára bőven kijutott az éljenekből.

A legfenségebb jelenet következett ezután. A himnusz énekelte födétlen fölül a dalárdákkal együtt a körülbelől negyvenezer főre felelő nép.

Hites Lajos zenedei tanár a tribün elejére lépve dirigálta a rengeteg népet. A nagyerdő vissza verte a dalt százszorosán, mely mint a morajló tenger zugása, úgy halt el a végső akkordokban.

Márk Endre után »Éljen a hazánk!« lelkes kiáltás reszketett meg a levegőt.

Áldomás.

Amint elhangzottak a Szózat magasztos hangjai, csak a zárlótartók maradtak helyükön maga a tömeg, testület-ek és egyesek egyaránt a körben felállított bor- és sörmé-nyilasait lepte el, avagy a pereczeket és kifliket osztogató óriási kosarak felé tolongott. Ekképen kiki lemosva a kivonulást porát s megszerelvén az áldomá-hoz szükséges istentálat, áldomáshoz látott Debreczennek népe.

Igazán csak a nép tud mulatni. Mert a mulatsághoz öröm, olyan önfelelt öröm kell, a mely otthon hagy mindent, a mi az embert a föld rögehez köti s átadja magát teljesen a multság érzetének. A mi népünk pedig művész abban, hogy megmutassa, mint tud mulatni a nép. Ha az eső meglágyította is a cigányok hurjait s nem lelkesítették őket táncra a hegedűk akkordjai, a debreczeni nép át tudta magát adni a vígálmoknak. S ha voltak is, a kik most akartak jóllakni az ingyen kapott hussal és sörrel-borral, a többiek nem siettek elvenni a falatot azoktól, a kik ugy is ritkán jutnak hozzá.

Legérdekesebb volt az, midőn Páva Gyula rendőrbiztos a söntes tetejéről százával szórta a nép közé a pereczeket. Hogy kapkodtak!

A sátrak körül, a míg a jóból tartott, százával tolongott a nép. Persze, mint mindennek, az enni-inni valónak hamarosan

vége lett. — Az szem-izom körülbelül hat óráig tartott, azután a tömeg szétszéledt az erdőben, majd csakhamar visszatért az esti szórakoztatóra, midőn a rakéták fénye csalogatta vissza őket az elhagyott tisztásra.

Tűzijátékok.

A mint a nap leszállt s az alkonyat felhomályt elnyelte a délutáni eső nyomait hirdető felhőfátyol, rögtön besötétedett s Ledénfrost vette át az uralkodást az ünneplő nép érzelmei felett.

Amint elfoglalta helyét a számára felállított tribünön, rögtön körébe gyűlt a néptömeg s minden egyes felvilanásánál a görög tűznek óriási lelkesedés tüzelte éljenzéssel jutalmazta a derék rakétistát. Hanem meg is érdemelte.

A kék, zöld, lila és vörös színű rakétáknak egész tömegét eresztette a légbé, melyek szebbnél szebben sikerült iveket irtak le a magasban, szemkápráztató látványt nyitva az éji homályban.

Voltak rakéták tömegestől, a melyek a knrcsolyatér keleti végétől a Dobos pavillonig elregültek, mint egy-egy üstökös hasítván a levegőt. Mindenik gyönyörű szikrázást vitt véghez utja közben s eredeti volt látni, amint a nap sűrűjének megszűnik előtt le-leszállt egy-egy utját elvesztett rakéta. Minden ember azt hitte, hogy mindenik éppen az ő kalapját fogja kiegészíteni. S ha mindez elfele baljóslatu remény nem teljesült is be, mégis akadtak olyanok akik egy-egy kiégett esernyőt, vagy kabátot tehetet el a mai dáridónak örök emlékéül. A tűzijátékot különben egy parszor megzavarta a májusi eső, amely azonban a lelkesedést nem tudta szétmosni.

Megvendégelt dalegyletek.

A népünnepélyen közreműködő dalegyleteket este megvendégelte a város a Dobos pavillonban.

Pompás hangulat uralkodott itt, mely éjfélig tartott.

Márk Endre, a városi dalegylet elnöke pohárköszöntőt tartott, melyben az fejtegette a közmondás elenére, hogy két dudás is megfér egy csárdában, mert ime a városi dalegylet, a kereskedő ifjak dalköre, a munkásdalárda és a tanítóképző dalárdája békésen megférnek egymás mellett, sőt a hol csak lehet támogatják, segítik egymást. (Éljenzés.) Azután rátér arra, hogy a dalegyletek bárhova mennek ott béke uralkodik, mely békénk a debreczeni dalegyletek harmóniájában

létező zálogát látja a mai szép multságukon. A négy dalegylet közti testvéries béke ápolására emeli poharát. (Éljenzés.)

A városi dalárda »Éljen, éljen soká« cz. dallal felelt elnökének szavaira. Azután a munkás, végül a ker. ifjak dalárdája adott elő néhány magyar dalt.

A fiatalság táncolni szeretett volna, néhányan táncoltak is, de bizony lehetetlenséggel volt ez határos — az asztalok miatt.

Éjfél után még itt-ott hangzott csak a Dobos pavillon környékén egy-egy vidám kurjantás, mely után hosszú csend következett. A fák álmosan ráztak leveleiket, a késői mulatozók pedig erősen magukra húzták a felöltőjüket, mert a hőmérséklet időközben nagyon alászállott.

A dalegylet megvendéglése volt a befejezése a város által rendezett igazi, magyaros népünnepélynek.

Ujdonságok.

* **Presbyteri közgyűlés.** A debreczeni ev. ref. egyház tanácstermében 1896-iki évi május hó 19-ik napján d. u. 3 óraker presbyteri gyűlés tartatik, a melyen az árvaügyi bizottságban egy hely betöltése és igen fontos folyó ügyek kerülnek tárgyalás alá. Ha a gyűlés határozatképes nem lesz, szerdán d. u. 3 óraker fognak az ügyek letárgyalatni a jelenlevők által.

* **Hol tartatnak meg a városi közgyűlések.** A városháza építésének megkezdésével — ha ugyan lesz belőle valami — felmerült az a kérdés, hogy a városi közgyűlések akkor hol lennének megtarthatók, mivel ilyen alkalmas hely sem a Hungáriában, sem másutt nem igen van. A városi tanács ennélőzva átírt Hajdúvármegye főispánjához, hogy nagy tanácstermet engedné át a városnak — míg az új városháza felépül közgyűlési czelokra.

* **Teljes tanácsülés.** A f. hó 28-iki rendes városi bizottsági közgyűlés tárgysorozati-nak előkészítése és tanácsi előterjesztésekkel való ellátása czéljából ma d. e. 10 óraker a városháza nagytermében g. D é g e n f e l d József főispán elnöklété alatt teljes tanácsülés volt.

nak, lesznek fiatal embereink, kik tisztá fehéreműben járnak és azért érettségi vizsgáik után, tele szedik fejüket Pitt és Talleyrand tudományának quintessentiájával.

Az ajtótol jobbra is balra is, öles hirdetések pompáztak — sok fehér papiros, — az egésznek nagyon officiózus kinezése volt.

— Lássuk csak, mit tanulhat itt az ember. — szoltam magamban, és szemüvegemet vettem elő — már azért is, hogy jobban láhassak.

Oh! kalapot kell emelnem programjuk előtt. A diplomácia, a közjog, a közgazdaság, — kereskedelmi ügyek, mind felváltak véve. Ez nagyszerű! mi mindent vernek az ember fejébe, mi mindent tanulhat itt, eme két ajtó mögött! . . . Mily remek kiállítású falragaszok, telve műszavakkal, hangzatos nevekkel, — mily pazarlás! És a tanárok a legjobbak, akik csak találhatók. — Volt miniszterek, nyugalmazott szenátorok, az akadémia tagjai mintha csak Elysée-i portás könyvében látnám a Faurenál tisztelgők névsorát. Ismétlem, soha se láttam ily valami gyönyörűt.

Midőn azonban végig tanulmányoztam az egész falragaszt, és tova sétáltam, lelkesedésem lohadni kezdett.

Mi lesz majd ennek az iskolának a növendékeiből, ha magukba szedték mindezt a sok tudományt, és álmukban is csak eme szép dolgokról ábrándoznak. Kedves a l p r e f e k-

u s o k, aranyos a t a s s é k, pompás parlamentijegyzők. Jó állásokat kapnak, kitűnően házasodnak. Eddig pompás. De értenek e majd a nyilvános elethez? — Semmi esetre sem. Az iskola tanterve nagyon hiányos praktikus tudományok dolgában. És elhathetik önök, a segítség nagyon nehéz. Egyedüli módja volna, az utca másik oldalán egy más intézetet alapítani hol körülbelül következőpen tanintanának.

Lelki szemeim előtt lebegett az egész program.

Hetfőn egytől három óráig mr. »A« — III. felolvasása: H a z u g s á g o k és á r u l á s o k.

Ugyanez nap háromtól ötíg mr. »B« beszélné: H a m i s e s k ü é s t a n u v a l l o m á s o k r ó l.

Konferencia mr. »C«-től este: A s i n e c u r á k r ó l. Kedden ismét mr. »A« felolvasása egytől három óráig: A v a l a s z t á s i v i s s z a é l é s e k!

Ugyanezen napon. mr. »E« a belügyminiszteriumban alkalmazott szakértő, d u p l a f e n e k ü, g y u f a s k a t u l y á i t mutatná be — legújabb találmány.

Esti konferencia: A r e n d j e l e k k e l v a l ó v i s s z a é l é s e k r ó l.

Szerdán mr. »G« a s a j t ó r ó l b e s z é l n e általában és különösen megismertné hallgatóit a t a r i f á v a l, —

mely szerint bátorságot, függetlenséget, önzetlenséget, szerezhethünk be.

Még e napon háromtól ötíg mr. »A« a k ö z i g a z g a t á s r ó l emlékezne meg és megismertné velünk a módszert, mely által csaltatlatlanul tarthatunk számot, politikai processzusoknál a végrehajtásra.

Esti előadás: »I.« táborok: A z á l l a m e s i n y e k r ó l.

Csütörtökön egytől háromig mr. »K.« folytatná előadását a p é n z ü g y i t é r e n, — k ü l ö n ö s t e k i n t e t t e l a b ö r z e i c s i n y e k r e.

És így tovább.

Igy gondol nám én ennek az intézetnek a programját körvonalozni, és minden szakértőt, minden tapasztalt embert felkérek annak megbíralására. Nem tökéletes; minden fogyatkozását látom. Például elfelejttem a r a g a l m a z á s o k a t, és nem gondoltam a t i t k o s a l a p o k r a.

Sok praktikus dolgot óhajtanék még tanrendembe felvenni. Így például nélkülözhetlenek tartanám egy választói tabellát készíteni hol minden borkereskedő neve veres íróval huzatnék alá. Mint a tanulók kik tanáraik kíséretében botanizáló, rovargyűjtő sétákat, apróbb utazásokat tesznek, ugy szükségesnek tartanám, politikai iskolám növendékeit egyes tanulmányutakra boesátani, hol gyakorolhatnák magukat a választók elszédi-

* A városháza építése ügyében
Reichmann Ármán és társai a városi tanácshoz beadványt nyújtottak be, a mely oda kulminál, hogy ne az ócska városházát alakítsák át, hanem teljesen újat építsenek, a mely a beadvány szerint ugyanannyiba kerül. A beadványt Körner Adolf tanácsnoknak adták ki, ki azt a legközelebbi tanácsülésen elreferálja, ugy. hogy az még a legközelebb f. hó 28-án tartandó városi közgyűlés napirendjére kitűztetik. Az érdekes és nagyfontosságú indítványt lapunk holnapi számában szöveget közölni fogjuk.

* A róm. kath. elemi iskolák millenniumi ünnepélye. A nagyváradi bitoros püspök úgy tartotta helyén valónak, hogy a Regnum Marianum gyermekei ne ünnepeljenek a többi iskolás gyermekekkel együtt, tegyenek ebben is kivételt mint ahogy egyedül üdvözítő az ő hitők. Az egész ország iskolái ban 9-én volt a millenniumi ünnepély, a nagyváradi püspökség uralma alatt még külön 17-dikén is tartottak külön iskolai ünnepélyeket. Így volt ez Debreczenben is. A tegnapi ünnepélyen Tarkányi Péter róm. kath. plébános tartotta az ünnepi beszédet, melyben fejtegette, természetesen erős katolikus színezettel, hazánk ezeréves történetét a gyermekek előtt. Mi ugyan azt tartjuk, hogy a történelem csak egyféle s annak prote-tans vagy katolikus előadása az igazság megtartása mellett lehetetlen; de ez még hagyján, magában véve oly általános, de a mellett gyerekes tévedés melyet megbocsáthatunk. Nem hagyhatjuk azonban szó nélkül, hogy ebből a beszédből is hiányzott a **Kossuth Lajos** neve, hiányzott az ő halhatatlan alkotásainak méltatása. Nem bírjuk megérteni, mi vezeti egyes emberek lelkét, hogy a nemzet örömmünepébe a hazafiainak terjesztésének, a nemzet szent emlékei

tésében, a koresmák birtoklásában, a vagyonosabb földmivelők megfélemlítésében.

Hogy ifjaimat ékes szólabán gyakoroljam, órákat adatnék nekik — oh, a világért sem valami konzervatív tanár, de még egy jó színész által se, hanem kerestetnék egy kultúrasi csapszék szónokot, — ki kifejtene előttük a dörgő hanghordozás, az asztalra való ütögetés, rikoltás hasznos művészetet. Sőt nem gondolnák-e önök célszerűnek tekintettel a bekövetkezendő viharos ülésekre, ha egy-egy hordat, bérkocsi avagy halereskedőt tartana nekik a közönséges szólas mód. káromkodásból, pralekeziókat: melyek tudása viharos jelenetek alatt olyan nyira nélkülözhetlen? Végre pedig tartanék egy vivótermet, melyben a publikum szemfényvesztésére szolgáló pábjok a t gyakorolnák — köszörületlen kardok, graphitos papirgolyók váltását negyven lépésnyire, sűrű ködben, stb. hogy a feladatuknak is teljes eleganciával felelhetnek meg.

Eszméim egymást üzik, kergetik. Mind ezt megfontolni, tanulmányozni kell. Egy azonban bizonyos: egy új, tudományos, politikai iskola, — nélkülözhetlen. Mindenki belathatja, ha valaki régi, elavult, bár magasztos eszméket tanuljon is, ezt a valódi életben ki nem viheti, érvényre nem hozhatja, sőt mi több, kisebbségben marad tehetetlen a praktikus iskola növendékeivel szemben. Ezek kinevetik, kigunyolják a régiakat. Nagy a veszély! Bár szavaim ne hangzottak legyen el a pusztában!

elhanyagolásának a gyermek lelkébe való beoltásával mérget vegyítsenek. Ma panaszos levelet is kaptunk egy katolikus anyától, ki lelkének teljes fájdalomtól diktált megbotránkozásával értesít bennünket arról a felháborító esetről. Hiszen a nagy, a dicső, a halhatatlan Kossuth — mondja panaszos levelében — nemcsak a protestáns magyar gyermek lelkébe kell hogy legyen bevésvé, mint korszakalkotó, hanem drága hazánknak minden tagjába, vallás- és nemzetiségkülönbség nélkül. Igen, főtiszt. plébános ur, a protestáns Kossuth Lajos mindig nagyobb lesz, mint ezer katolikus Kollonich és társai!

* Kérélem. A „Debreczeni daleylet“ működő tagjait felkérem, hogy a ma este tartandó közös gyakorlati órán teljes számban s pontosan megjelenjen szíve-kedjenek. — Debreczen 1896 máj. 18. Krasszay Ferencz d. e. titkár.

* A vadászársulat tisztújító közgyűlése.
A helybeli vadászársulat évi rendes tisztújító közgyűlését tegnap délelőtt tartotta meg. A tisztújítás eredménye a következő lett: elnök Bészler Károly, alelnök Frater Imre dr., ügyész Dr. Kovács Gábor, jegyzők ifj. Gál József és Publíg Ernő. Diszelnökökké pedig megválasztották Jekelfalussy Lajos altábornagyot, Biró Kálmán alezredest, és Simonffy Gyula nyug. alezredest, főszállásbiztost. A gyűlésen még több apróbb ügyet intéztek el.

* A „Veres-kereszt“ egyletből. Az országos Veres-kereszt egylet hajdumegyei fiókjához a központi igazgatóság ma leiratot intézett, a melyben tudatja, hogy az egylet országos kongressusa f. évi június 7-én lesz Budapesten. Az országos kongressuson Károly Lajos főherceg védnök helyettes fog elnökölni. Az iránt is intézett felszólítást, a központi igazgatóság, hogy a fiók-egylet a kongressuson kellőleg képviseltesse magát, a fiók tudvalevőleg ez iránt már intézkedett is, a mikor a f. havi közgyűlésen a kongressuson való képviseltetéssel Dr. Boda Gyuláné urnőt és Hagen Sándor választmányi tagokat bizta meg.

* Killer Ede kitüntetése. Városunk egyik igazán derek, szorgalmas és szakképzett iparos, Kille Ede részesült legújabbban a legmagasabb királyi kitüntetésben. Fővárosi lapársaink is a legnagyobb elismerés hangján adóznak Kille Ede-nek, ki az ezredévi kiállításon az asztalosok és kárpitosok csoportjában a legfényesebben rendezte be az ő kicsiny fülkéjét. A szebbnél-szebb stilszerű butorok a király figyelmét is magukra vonták. A gyönyörű készítményű rokokó butorokat látva, ő felsége azonnal élénken kérdezősködött a cég főnökénél, kit rendkívül megalotta a legmagasabb királyi elismerés. Kille Ede debreczeni asztalos és kárpitos fülkéjében a középre helyezett rococó stílusú üveggel fedett asztalka, körülötte remek művű karosszékek applikált rózsákkal és levelekkel azonnal felkelték az érdeklődést. A kis fülke, melyet különben buidoir szerűen rendezett be a tulajdonos, a legnagyobb eleganciáról tanuskodik s midőn a legnagyobb örömmel fejezzük ki a felett, hogy épen városunk egyik fiát tüntette ki a király, mint vidékiek jóleső örömmel tapasztaljuk, hogy Kille Ede kitüntetésével ő felsége a vidékeket, főképen, Debreczen városát tüntette ki. Budapesti tudósítónk a következőkben számol be a királyi kitüntetéséről: a déli órákban terjedt el a kiállításon

a hir, hogy ő felsége, a király ismét megtekintte a csarnokokat. A paviilonban ő felsége azonnal az asztalosok és kárpitosok csoportja felé sietett. Ott rögtön szembetűnt neki a többi nagy fülke mellett Kille Ede nének szerény, de a legnagyobb eleganciával berendezett és műértő izlésről tanuskodó fülkéje. Kille Ede fekete szalon ruhában a fülkéje mellett szerényen félre állt, de ő felsége azonnal észrevette s kegyesen magához szólította, a következő szavakkal:

— Ön a kiállító? — kérdezte a király nyájasan.

— Igen, felség! — felelte Kille Ede. a kiállító cég főnöke meghajtva magát a király előtt.

Ő felsége azonban, mivel nagyon megtetszett neki a boudoirszerű berendezés, élénken tovább kérdezősködött.

— Mióta áll fenn a cége? — tette fel a kérdést ő felsége.

— Tíz év óta, felség! — válaszolta Kille Ede.

A király ekkor a fülkére mutatva mondta:

— A kiállítása nagyon csinos.

— Provincziális, felség!

— De nagyon szép! — hangzott a legmagasabb elismerés dicsérő hangja a királyi ajakról.

Ezután bemutatta a kíséret Kille Ede-t a királynak

Majd még egyszer figyelmesen szemlélve Kille Ede kiállítását, az iparcsarnokból eltávozott ő felsége, a kitüntetett iparos köszöntését szívélyes fejbőlintással fogadva.

* Jegyzői vizsga. Szombaton, f. hó 16-án a varmegye székházának nagytermében Veszprémy Zoltán a jegyzői szigorló bizottság helyettes elnöke elnökléte alatt jegyzői vizsga folyt le. A bizottság tagjai közül ott voltak Pénez Sándor árvászeki elnök, Szölösi János t. főügyész, Dombrova László anyakönyvi kerületi felügyelő, Dr. Losoczky Álmós f. főorvos, Orosz László pénzügyigazgató helyettes, Orosz Sándor I-ó aljegyző, Sinay János h.-hadházi főjegyző. Az egyetlen kandidátus Borók Gyula h.-szoboszlói aljegyző a legkitűnőbb sikerrel állotta ki a vizsgát, a melyről szóló bizonyítványt ma ki is állították részére.

* Kinevezések az államvasutak helybeli üzletvezetésénél. A kereskedelemügyi m. k. miniszter a helyben állomásozó m. k. államvasúti hivatalnok gyakornokokat a f. é. május 1-től számítandólag a hivatalnok VI. rangfokozat 3. osztályába hivatalnokká léptette elő: Rédl Sefried, Weiner Soma, Mester István, Mórász Sándor, Oesterreicher Adolf, Török Ferencz és Tóth Kálmán.

* Halálozás. A következő gyászjelentést vettük: „A fájdalom lesújtó érzetével tudatjuk felejthetetlen hű nőmmek, forrón szeretett testvérünk, sógornő, nagynénénk és jó rokon néhai Vilmányi Mária polgár Szigeti Gáborné asszonynak f. hó 17-én, éjjeli 12 óraker életének 52-ik, boldog házasságának 26-ik évében hosszas szenvedés után történt csendes elhunytát. Kedves halottunk földi részei folyó hó 19-én d. u. 3 óraker fognak az ev. ref. egyház szer-tartása szerint, Szől-utca 2473-ik számú házunktól a Kossuth-utcai templomban tartandó rövid ima után a Kossuth-utcai sírkertben örök nyugalomra helyeztetni. Mely végtisztességétélre rokonainkat, ismerőseinket s általában gyászunkban osztozó n. é. közönséget szomorodott szívvel meghívjuk. Debreczen, 1896. évi május hó 18-án. Gyászoló férje: polgár

Szigeti Gábor. Elhaltak testvérei: polg. Vilmányi István nejével Pápai Sárával és gyermekeik. öz. Polg. Vilmányi Ferencné Szabó Zsuzsánna és gyermekei. polg. Vilmányi József. polg. Vilmányi Sándor nejével Fazekas Erzsébettel és gyermekeik, Vilmányi Juliánna férjével polg. Birinyi Ferenczcel. Vilmányi Erzsébet öz. polg. Molnár Józsefné és egyetlen fia József. polg. Vilmányi Imre nejével Polgári Zsuzsánnával és egyetlen fiok József. Számos közeli és távoli rokonok, ismerősök nevében is. Béke lengjen áldott porai felett! A temetést Dankó Mihály temetkezési intézete rendezi.

* A Debreczeni Zenede hangversenye.

A debreczeni Zenede növendékei előmenetelének bemutatása végett az Alexis orosz nagy herceg nevét viselő 39-ik gyalogezred zenekarának szíves kísérete mellett folyó 1896. évi májushó 20-án, szomban a Zenede helyiségében Hangversenyt rendez, melynek műsora a következő: 1. Beethoven L. 31. mü 1. sz. 16-ik sonáta. Allegro vivace. Adagio graziose Zongorán előadja: Tereim Emma. 2. Rubinstein A. 32. mü 4. sz. Volt egyszer egy vén király. Zongora kíséret mellett éneklé Adamek Irma. 3. Beriot K. 104. mü. 9 hegedűverseny. Allegro maestoso. Hegedűn előadja: Schwallé József. Zongorán kíséri: Jóna Kálmán. 4. Abl. F. 211. mü Erdei áhitat Forrai M. Románcz. Zongora kíséret mellett éneklé: Pápai Erzsike. 5. Beethoven Goria. 46. mü. Adalide. Zongorán előadja: Rothschnek Rózsa. 6. Török A. Az első szerelmes levél. Monológ — szavalja: Károly Ilona. 7. Weber K. M. Ének hármas a büvös vadász dalműből, zongora kíséret mellett előadja: Spitz Karola, Raics Erzsike és Safrány Lajos. 8. Beethoven L. 37. mü. Zongoraverseny. Előadja: Berger Margit, a 39-ik gyalogezred zenekara kísérete mellett.

* **Elveszett** vasárnap d. u. a Nagyerdőn egy gömbölyű üveg medalon, a megtaláló szíveskedjék szerkesztőségünknek átadni, hol illő jutalomban részesül.

* **Felülfizetések.** A debr. keresk. akadémia zászló avatási es jótékony célú táncszertelje alkalmából a hővetkező adományok és felülfizetések folytak be: Fenyéri Zador Lajosné úrhölgy 25 frt, Fenyéri Zador Lajos ur 25 frt, Izr. nő egyeslet 10 frt, Mayer Emil 10 frt, Berger Henrik 10 frt, István gözmalom 10 frt, Dr. Kolos János 10 frt, Wimmer nővérek 10 frt, Besztercey Karolyné 5 frt, Kaszanyitzky Endre 5 frt, Droppa Emil 5 frt. Öz. Szabó Lajosné 5 frt, Zicherman Jakab 5 frt, Öz. Szép Józsefné 4 frt, Mark Endre 4 frt, Fráter József 4 frt, Békes Lajos 3 frt, Hólek Sámuel (Flume) 3 frt, Bechert Manó 2 frt, Dr. Szántó Sámuel 2 frt, Altman Ödön (M. Sziget) 2 frt, Szikszay Lajos 2 frt, Rössler Rikhard 2 frt, Biró József 2 frt, Pater János 2 frt, Serli Ede 2 frt, Molnar Ferencz 2 frt, Kardos László 2 frt, Döszpöly Károly 1 frt, Dr. Kardos Albert 1 frt, Tarbay József 1 frt, Klein Andor 1 frt, Rád, Sigfried 1 frt, Deutsch Lajos 1 frt, Rácz Sámuelné 50 kr, Szatmáry Károly 50 kr. Fogadják a nemes-szívű adakozók hálás köszönetünket. Dr. Szántó Sámuel a keresk. ak. segélyző egyeslet elnöke.

* **Időjelzés** május 19-re: Változó felhőzet, ázárás, hűvös, később derűlős, hőemelkedés.

Táviratok,

Országgyűlés.

— Távirati tudósításunk. —

Budapest, május 18.

Ülés kezdete 12 órakor.

Elnök Szilágyi Dezső.

Kormányrészeiről jelen vannak Bánffy br. Perczel, Erdélyi.

Napirenden van a közigazgatási bíróságokról szóló törvényjavaslat. |

Pulszky Ágoston előadja a javaslat módosított szövegét elfogadásra ajánlja.

Mesko László a függetlenségi és 48-as párt nevében szól; nem fogadja el a törvényjavaslatot általánosságban sem, mert nincsen azokra a főalapelvekre fektetve. — amelyek nélkül a közszükséglet ki nem elégíthető. — A javaslatban a szervezendő bíróság számára nincsen megfelelő hatáskör kontemplálva, úgy a mint van, az egész szervezet nem lesz egyéb, mint a kormány expositurája, a mai törvénytelen állapotnak törvényesítése. De meg a jelen szervezethez képest is nagyon hiányos a javaslat, azért a párt nevében benyújtja azon határozati javaslatot, hogy a javaslatot újra adják ki a bizottságnak.

Szünet után Issekutz Győző beszél ki a javaslatot elfogadja azon elvből, hogy ha 5 éven át nem csinált semmit az országgyűlés, legalább kapuzárás előtt alkosson valamit, de a maga részéről szintén nem tarja kielégítőnek a hatáskör megállapítását.

Perczel Dezső belügyminiszter rövid felvilágosításai után Hieronymi Károly, a volt belügyminiszter, aki annak idején a törvényjavaslat eredeti tervzetét benyújtotta védte annak eredeti rendelkezéseit Mesko és Issekutz támadásai ellen, beszédének végén azonban óriás szenzációt keltett az a kijelentése, hogy az első fokú bírósági szervezet nélkül az egész javaslat nem érhet semmit azért a jelenlegi módosított szövegemet fogadják el.

Üés vége 1 óra 50 perczkor.

A király az akadémiában.

Budapest, május 18. A »Debr. czen« ered. táv. Tegnap d. e. fél 11 órakor volt a m. tud. akadémia millennáris ünnepi közülése. Az ülésre csak külön meghívóval lehetett bejutni, mivel tudvalevő volt, hogy ő felsége is jelen lesz. Ott voltak József és József Ágost fhercegek az összes miniszterek, Br. Eötvös Loránd akadémiai elnök, számos notabilitás, Kállay Béni közös pénzügyminiszter felesége stb. Ő Felsége pontban fél 11 órakor érkezett meg. Eötvös br. akadémiai elnök üdvözölte örömet fejezte ki, hogy ő felsége a magyar állam ezer éves ünnepén a magyar tudományt is megtisztelti legmagasabb látogatásával; boldognak érzi magát, hogy az akadémia közülést az állam második ezred évének küszöbén ezzel a köszönettel nyithatja meg.

Kállay Béni az ülésen nem jelenhetett meg, értekezését, melynek címe: Magyarország az Árpád-házabeli királyok alatt, Szily Kálmán főtitkár olvasta fel, s remek értekezés óriási lelkesedés keltett.

Ő felsége a népnepen.

Budapest, május 18. (A »Debr.« ered. táv.) Vasárnap délután volt a millennáris ünnepek egyik leglátványosabbika, a vérmezei népnep. Mintegy 60,000 ember tolongott a nagy térségen s részt vett a népnepnek szokott gyönyörűségeiben, melyek ott nagyon elémén és nagy arányban voltak programmba foglalva. Sok hordó bor volt csapon, sok kifli t. zsemle, perczet szórtak a nép közé s volt körsütés is, a miből meg ingyen pecsenye is

jutott a néprek mulatságból. — A király igéretéhez képest pontban három órakor megjelent s kocsiján, melyben oldalán Bánffy báró miniszterelnök ült, minden rendőri kísérete nélkül többször végig hajtatott a nép között, sőt le is szállt a kocsiról és megdicsérte többek közt azt az énekkart, mely a Hymnusz énekelte.

Ő Felsége elutazása.

Budapest, máj. 18. A »Debr.« ered. táv.) Ő Felsége tegnap este 8 órakor a millennáris udvari külön vonaton, melyet a magyar államvasutak ő felségének e célra külön készítetteit, Bécsbe utazott.

Paraszt-előadás Budapesten.

Budapest, május 18. A »Debr.« ered. táv. Holnap este a város ligeti szinkörben a kiállítási falu vendégeül Budapestre érkezett s omogy megyei parasztok előadják a Falu rosezát.

Mulatság.

Nyomdász-majális.

(r.) Majálisról kell referálnom, egy olyan majálisról, a mely a legkitünőbb, a legkedélyesebb volt az ideik között. De lehetne-e másképen, hiszen a mi derék nyomdászaink rendezték! Ez a körülmény mindent megmagyaráz. Szükségtelen volna összehordan a frázisokat, hiszen mindazok a superlativusban sem fejeznék ki kellőképpen a valót.

Már esti nyolcz órakor megtelt a Margit fürdő díszterme a szépnem legbájosabbjaival. Fel kilenczkor pedig megkezdődött a táncszertartott kivilágos kiviradtig. A holt betűk nehéz ólomlevegője helyett a legfinomabb parfüme-illat szállingot a levegőben s a nyomdák pajkos Muzsái által oly sokszor megtréfált nyomdászok kéjjel szívták magukba az üde virágillatot.

Csoda-e, ha e vidámság mindenkire átragadott? Csoda-e, ha annyi szép lánynak tettek vallomást, hogy maholnap nem lesz nőtlen nyomdász? Ebben bizonyára része lesz Veres Tóninak is, mert hej! hunczut az ő zuzája; minden kislánynak oda muzsikálja a szívét vulakiehez. Így nem is csoda, hogy annyi ifju szívben fogamzott meg az első szerelem!

Festői látvány volt a tánczó párok forgtaagja. Mert ott mindenki tánczolt, petrezselymet nem engedtek árulni a nyomdászok. Csak a nyomdatulajdonosok vakargatták a füleik tövét s olyanképpen sohajtoztak: „Mi lesz beölünk ha mindig ingyen munkát kell csinálnunk?“ „Hogyan — kérdezte az egyik újságíró“ „Hát úgy hogy most egy hétig bizonyára az eljegyzési kártyáikat csinálgatják a szedőink!“

Ejfel után az egy órai szünet alatt bő alka'munk volt e szép évésre Tettek is, de még hogy! Az a csengő kacaj, mely a díszterem minden kicsi zugát megtöltötte, azok a sóhajok, melyek az imidott szívéig jutottak el s a kedves társalgás, mely ott folyt le, — bizonyítékai a kedves mulatságnak. Kikildött tudósítók szeméi annyira kapáztak az ottani fénytől (különösen a leányok szemében ragyogótól), hogy bizonyára megbocsátják neki a mi derék nyomdászaink, ha a díszes hölgy koszorúból hiányzik az egyik virágszal

Asszonyok: Szabó Gyuláné, Hegedüs Károlyné, Szőke Józsefné, Balázs Sándorné, Papp Bertalanné, Balogh Mihályné, Vesszősi Józsefné, öz. Matlok Józsefné, Molnár Józsefné, Czere Józsefné, Holes Jánosné, T a k á c s Sándorné, Kiss Józsefné, öz. Halász Imréné, Szokoly Vilmosné, Somos Árpádné, öz. Kovács Jánosné, Hopp Istvánné, Nagy Mártonné, G. Szabó Kálmánné, H-ller Józsefné, öz. Csengeri Ignaczné, öz. Fehér Lajosné, Magy Józsefné, Erdélyi Ferenczné, Boda Ferenczné, Telky Mátýásné, Heuschrecker Ferenczné, Simon Jánosné.

Leányok: Szabó Iduska, Kátona Amália, Szőke Róza, Tajay Ilona, Nagy Róza, Papp Karola, Papp Emma, Csanak Juliska, Molnár Eszti, Molnár Juliska, Csengeri Róza, Fischer Giza, Bárány Róza (Nádudvar), Tóth Eszti, Czere Teréz, Csernak Ilona és Irma, Gorrieri Viktoria, Gorrieri Gizella, Matlok Hermína, Kis Juliska, Kovács Mariska, Aranyos Rózsika, Énekes Ilona, Telky Eszti, Seres Róza, Harmathy Róza, Boda Mariska, Fehér Róza, Nagy Erzsébet, Erdélyi Mariska és Erzsike, Simon Róza Boda Mariska.

A ker. akadémia táncszestélye. A ker. akadémia ifjúsága által rendezett zászófelavatási ünnepély második része a táncszestély szombaton este folytatta a »Bika« szászódisztermeben. Előkelő és díszes közönség jelent meg. Fel tizkor érkezett meg a zászóanya Fenyéri Zádor Lajosné, Dr. B a y e r Ferenc igazgató karján, követe a nyoszolyó leányoktól és vofelyektől, vonult be a terembe s helyet foglalt a terem északi részén a számára készített díszes podiumon. Ezután mindjárt kezdetét vette a tánc Rácz Károly kitűnő muzsikája mellett. A mulatságon jelen voltak:

Asszonyok: Zádor Lajosné, Biró ezredésné, Balkányi Edéné, Szikszay Lajosné, Weisz Józsefné, Kerégyártó Istvánné, Szép Józsefné, Winter Mórné, Gévay Károlyné, Györfly Aladarné, Zalai Márkné, Csengeri Károlyné, Rösler Richardné, dr. Bayer Ferenczné, Tarnok Józsefné, öz. Láposy Ferenczné, Kaszanyiczki Endréné, Redl Józsefné, Sesztina Jenőné, Rósenthal Danielné, dr. Legányi Gyuláné, Kardos Lászlóné, Ujvári Józsefné, Takács Józsefné, Pocsátkó Jenőné (Kassa), Kubai Istvánné, Wimmer Antalné, Karolyi Józsefné.

Kisasszonyok: Erber Margit, Szikszay Ida, Szabó Irén, Láposy Annuska, Takács Viola, Schmid Elza (Kassa), Mentze Olga, Tarnok Ida, Resenthal Szeréna, Csengeri Kornélia, Fischer Jolán és Anna, Bayer Laura, Emmert Leona, Gévay Veronka, Joó Irma, Redl Zelma, Szép Gizella, Szép Margit, Kerégyártó Róza, Kubai Margit, Lajos Irén, Ujvári Ilonka, Weisz Olga, Zalai nővérek, Wimmer Elza és Mariska Winter Laura stb.

Dalestély Ermihályfalván. Vettük a következő meghívót: Az ermihályfalvai Dalestély 1896 május hó 25-én, Pünköst másodnapján Minóry István feldíszített udvarán — zászó alapja javára, — táncszestélyt rendez melyre kívül czimzettet és b. családját tisztelettel meghívja a rendezőség. A dalestély kezdete este 8 orakor. Beleptilj személyenként 60 kr. családjegy 1 frt 50 kr. Felülfizetések köszönettel vétetnek s hirtapilag nyugtáztatnak. Kedvezőtlen idő esetén a Dalestély a táncszestélyben tartatik meg.

Irodalom és művészet.

A »Vasárnapi Ujság« május 17-iki száma 29 képpel s a következő tartalommal jelent meg: »Ünnepi hét« (képekkel: A királyi páholy az Operaház díszeladásán; A kiállítás megnyitása; A király a műcsarnokban. Pillanatnyi fényképek felvétele az ünnepélyekről, a kiállításról stb. Jantyk Mátýás, és Kinnach László s Lord Albert amateur és Weinwurm Antal fényképei után). — Költemények: »Ezer év« Abrányi Emiltől; »Róza faim ebredjétek« Bursics Ernőtől. — »Kirándulás a mi ósházánk felé.« Irta Abonyi Lajos. — »Nevezetes ünnepek, nemzeti jubileumok.« — Az ezredévi kiállítás érmei.

(képekkel) dr. Láng Nándortól. — A kiállításból régi ágyuk, várpuskák, és golyószóró, gyújtó nyilak« Szívós Bélától. — »Benczur Gyula legujabb festménye: Budavár visszavétele 1686-ban) képekkel Benczur Gyula eredeti rajzai és Doby Jenő rézmetszetei után.) »Az ezredévi ünnepélyek.« Irodalom és művészet, Közintézetek és egyletek, Sakkjáték, Keplalány, Egyveleg stb. rendes heti rovatok egészítik ki a lap tartalmát. A »Vasárnapi Ujság« előfizetési ára 2 frt, a »Politikai Ujdonságok«-kal együtt 3 frt. Megrendelhető a Franklin-Társulat kiadóhivatalában. (Budapest. IV., egyetem-utca 4 sz.) Ugyanitt megrendelhető a »Képes Néplap«, a legolcsóbb újság a magyar nép számára, félévre csak 1 frt 20 kr.

Debreczen város zárószámadása az 1895. évről.

Debreczen, május 18.

Nyomatásban is megjelent már Debreczen városának a múlt évről szóló zárószámadása, a melyet f. év. április 25-én terjesztett jóváhagyás végett a városi tanács elé Szabó József főszámvéve. Örömmel kell konstatalnunk e nagyszerű munkálattól. (210 folio lapra terjed a könyv, mely e számadást magában foglalja), hogy Debreczen város vagyona a múlt évben is gyarapodott, vezetőinek ébersége megkímélte mindentéren a hanyatlástól, s a gazdasági viszonyok nehéz állapotai nyomtalanul haladnak el a derek mezőgazdasági város ege felett; oly szilárdul áll a vagyona, hogy nem árt annak sem tűz, sem jégeső, sem sertésvész, bármily károkat okozzon is egyénileg.

Megpróbáljuk a remek munkát főbb adataival igazolni ez állításunkat, hogy azok is, akiknek nem lehet módjukban az egészet áttekinteni s így Debreczen gazdálkodásába mélyebben bepillantani, fogalmat alkothassanak arról az óriási vagyonról s annak felhasználásáról, a melylyel a Gondviselés ezt a mi szép városunkat megáldotta.

A házi pénztár múlt évi összes bevétele 1.603,116 frt 92 és fél kr volt, mely összeg a következő részekből alakult:

Rendes bevételek: múlt évi pénztármaradvány: 2653 frt 14 és fél kr. Sámsoni birtok 4606 frt 25 kr. Szováthi birtok 46,911 frt 67 kr. Debreczeni birtok: szántó és kaszáló földek 145,796 frt 07 kr; legelő 76,710 frt 61 kr; menes 12,780 frt 56 kr, erdőkezelés 173,621 frt 20 kr városi épületek 143,421 frt 82 kr, cserép- és téglagyártás 66,255 frt 82 kr, könyvnyomda 8509 frt 82 kr, fuvarozás 923 frt 73 kr, javadalmak 6333 frt 50 kr, vásárvam és piaci jövedelem 83,482 frt 19 kr, cselekvő tőkék és kamatai 100,089 frt 18 kr, fizetések és hivatali szükségletek 4660 frt 16 kr, egyházak, iskolák, intézetek 3880 frt 42 kr, helyrendőrség és helyrendőri intézmények 10,276 frt 42 kr, színház — frt — kr, vegyes bevételek 5199 frt 22 kr, árvaszék — frt kr, katonai szállásolás 2903 frt 72 kr, betegápolás 550 frt 64 kr. A rendes bevételek összege: 900,186 frt 17 és fél kr. Ezzel szemben az előírás volt: 1.107,554 frt 74 és fél kr, a melylyel szemben tehát a rendes bevételek számadása 207,368 frt 67 kr hiányt mutat.

Rendkívüli költségekvetés a nagy költségek: 200,000 frt kr; fertőtlenítő szerek megtérítéséből 1543 frt 75 kr; nádudvari 11 hold 993 □ öl föld e adásából, 825 frt igazságügyi palotára alapítványi pénztárból: 8272 frt 50 kr, italmérsi jövedékből: 271,654 frt 34 kr, tornaversenyi jegyekből: 1686 frt 76 kr, utcai csatorna készítés költsége megtérítéséből: 1916 frt 47 kr, felsőbb leányiskola fenntartási összegéből: 101,599 frt 21 kr, rendkívüli bevételekből: 1069 frt 06 kr. Rendkívüli költségekvetés bevételeinek összege: 612,680 frt 57 kr, melylyel szemben az előírás volt 612,911 frt 02 kr, hátralék tehát 239 frt 45 kr.

Átmeneti bevételek: bá-

natpénzekből: 821 frt, készpénzzel megtérítendő előlegekből: 27,278 frt 45 kr, elszámolás melletti előlegekből: 62,150 frt, Együtt: 90,249 frt 45 kr, melylyel szemben az előírás volt: 352,408 frt 96 kr, hátralék tehát 262,159 frt 51 kr, mely óriási összeg az előlegek meg nem térítéséből keletkezett.

A rendes és rendkívüli bevételeknél mutatkozó 207,599 frt 02 kr cselekvő hátralékra nézve azt a megnyugtató felvilágosítást adja a zárószámadás, hogy ebből lezárandó a 76921 frt legelőadó hátralék, amely a nálunk divó rendszernél fogva az 1896. évi költségvetés fedezetéül szolgál. A fennmaradó bevételi hátralékból aztán első sorban a 42987 frt szenvedő hátralékok fizeti ki a város.

A házi pénztár összes kiadása 1.597,879 frt 30 kr, mely összeg a következő részekből alakult:

Rendes kiadások. Sámsoni birtok: 2088 frt 80 kr. Szováthi birtok: 15,570 frt 03 kr. Debreczeni birtok: szántó és kaszáló birtok: 19,784 frt 58 $\frac{1}{2}$ kr, legelő: 46,154 frt 95 kr; menes: 12,945 frt 12 kr; erdőkezelés: 154,943 frt 33 kr, városi épületek: 34,100 frt 75 $\frac{1}{2}$ kr, cserép és téglagyártás: 45,659 frt 80 kr, könyvnyomda: 20,218 frt 65 kr, fuvarozás: 7139 frt 41 kr, javadalmak: 162 frt 85 kr, vásárvam és piaci jövedelem: 48,269 frt 14 kr, szenvedő tőkék és kamatai: 201,179 frt 62 kr, fizetések és hivatali szükségletek: 106,931 frt 76 kr; egyházak, iskolák, intézetek: 43,632 frt 75 kr, helyrendőrség és helyrendőri intézmények: 125,007 frt 66 kr, színház: 15,874 frt 45 kr, vegyes kiadások: 1211 frt 89 kr, árvaszék: 14,283 frt 20 kr, katonaszállásolás: 8,331 frt 75 kr, betegápolás: 9018 frt 31 kr, rendes kiadások összege: 932,508 frt 81 kr. Ezzel szemben az előírás volt: 975,123 frt 5 kr, hátralék tehát 42,614 frt 69 kr.

Rendkívüli kiadások 45 tétel szám alatt kitettek összesen 561,695 frt 13 kr, melylyel szemben az előírás volt: 562,338 frt 19 kr, hátralék tehát 373 frt 06 kr. A rendkívüli kiadások közül a következőket említjük fel: kereskedelmi iskolára 1000 frt, honvédsírok rendezésére 200 frt, nőpariskolára 1000 frt, ezredéves országos kiállításra 1766 frt 43 kr, Kossuth országos szobrára 500 frt, Csokonai-körnek (hátralék a múlt évről) 600 frt, zenede fentartására 1000 frt, diákkongresszusra 1000 frt, nagyenyedi ifjúság ellátására 476 frt 13 kr, tornaversenyre 2994 frt 56 kr, selmeczi akadémiai hallgatók ellátására 419 frt 67 kr, ág. ev. kerületi gyűlés megvendégelésére 227 frt 06 kr, felsőbb leányiskola fenntartására az alapítványi pénztárba kezelés végett áttételelt 101,599 frt 21 kr, királyi tábla épületére 140,243 frt 99 kr, reáliskolára 2704 frt 32 kr, tornacsarnok építésére 8520 frt 68 kr, elemi iskolai építkezésekre 11,635 forint 40 kr. stb.

Átmeneti kiadások. Bannatpénzekből: 1135 frt készpénzben megtérítendő előlegek: 11,386 frt 56 kr, elszámolás melletti előlegek: 90,433 frt 80 kr, együtt: 103,405 frt 36 kr.

A házi pénztár múlt évi mérlege tehát a következő: Rendes bevétel: 1,107,554 frt 74 $\frac{1}{2}$ kr. 900,186 frt 17 $\frac{1}{2}$ kr.

Rendkívüli bevétel: előírás, 612,911 frt 02, lerovas 612,680 frt 87 kr.

Átmeneti bevétel: előírás, 352,407 frt 97 kr, lerovás 90,249 frt 45 kr.

Együtt: előírás, 2,072,874 frt 73 $\frac{1}{2}$ kr, lerovás 1,603,116 frt 19 $\frac{1}{2}$ kr.

Rendes kiadás: előírás, 975,123 frt 50 kr, lerovás 932,508 frt 81 kr.

Rendkívüli kiadás: előírás, 562,338 frt 19 kr, lerovás 561,965 frt 13 kr.

Átmeneti kiadás: előírás, 103,405 frt 36 kr, lerovás 103,405 frt 36 kr.

Egyenleg 5,236 frt 89 $\frac{1}{2}$ kr.

Együtt: előírás, 1,640,867 frt 06 kr, lerovás 1,609,116 frt 19 $\frac{1}{2}$ kr. Az 5,236 frt 89 $\frac{1}{2}$ erdényen leg mint pénztári maradványkezeléti k.

A kötet másik nagyobb felét a házipénztári zárószámada mellékletekben Debreczen sz. kir. város vagyonleltáraképezi az 1895. év végéről, melynek adatait másik közleményünkben fogjuk ismertetni.

MUTATÓ TÁBLA.

Függetlenségi könyvtár. nyitva kedd, csütörtökön és szombaton este 6-7-ig.
Nyilvános olvasóterem: Hétfőn, szerdán és szombaton d. u. 3-6 óráig.
A kir. törvényszéknél jegyzőiroda nyitva hétköznapokon d. u. 3-5 óra közt, vasárnap és ünnepnapon d. e. 10-11 óra közt. Gyűjtőszekrényből a beadványok kivételnek hétköznapokon d. e. 12 és d. u. 3 órakor ünnepnapokon d. e. 11 órakor.
A debreceni kir. járásbíróság szóbeli kereseteket, kérelmeket és nyilatkozatokat fölvesz **kedden és pénteken** d. u. 3-tól 5-ig, a felek megjelenhetnek minden szerdán.
Nepkönyvtár az árok-utczai leányiskolában nyitva van minden szerdán és szombaton délelőtt 11-12 óráig.
Muzeum, a kollegiumban, nyitva van vasárnaponként d. e. 10-12-ig.
A Gönczy-egyesület „Otthona” a kereskedelmi akadémiá palotájában
Anyakönyvi hivatalos órák:
 Délelőtt:
 Hétfőn) 11-12 óráig.
 Csütörtökön)
 Kedden)
 Szerdán) 9-11 óráig.
 Pénteken)
 Szombaton)
 Délután:
 Minden hétköznap 2-5 óráig.
 Vasárnap délelőtt 9-12 óráig
Sz. Dávid Istvánnál zene-estély: Vasárnap Veres Tóni, kedden Rácz Károly és pénteken Magyar Testvérek.

CSARNOK

Hullámok közt.

Regény két kötetben.
 Irta: CSENGEY GUSZTÁV.
 Első kötet. 68
S z ö v e t k e z é s.
 (Folytatás.)

— Fel a fejjel, Villám! — folytatá a leány, aztán felmagasodott alakja, arca büszkén ragyogott. Előre fiuk! — kiáltá, mintha valakinek szavait akarná idézni; vérrózsákat festünk ma a fehér zubbonyokra, aztán tavasz lesz, piros rózsás tavasz, a diésőség tavasza. Szuronyt szegezsz, előre! . . . éljen a haza! Ki mondá e szavakat pár nappal ezelőtt az ütközet hevében?

Azután oda ült az ifju mellé, gyöngéden megfogta felkötött karját és lány, szelid, sutogással folytatá az idézetet:

„Villám, te vére! . . . Ne gondold velem Komikus! kölesönbe megy . . . Nézd ott azt a gonosz telepet, hogy szórja tüzét a derék bou Miguelekre. El kell az ágyukat foglalnom. Te szorítsd oldalt, én szembe megyek. Az ágyu torka előtt fonséges a halál. A seb ne fájjon addig . . . Szuronyt szegezz . . . előre . . . éljen a haza! Ki mondá e szavakat pár nappal ezelőtt az ütközet hevében? . . .

— Honnan tudja ön ezeket? kérdé az ifju csodálkozva.

— Oh nekem talizmánom van, mely ön-ről mindent elmond nekem. Azt is tudom, hogy az ágyutelep megrohanásakor egy gonosz gránátos alig husz lépésnyirel a Villámvezérre célozott. Egy felig gyermek honvéd örködött a Villámvezér fölött, és midőn a gyilkos esővet meglátta, rásüté a czélzóra fegyverét és a gránátos halva bukott le. Mikor már kinttűzték a háromszínű zászlót a sánczra, az elfoglalt ágyutelep fölé, egy vén katona elmondá az előbbi esetet a Villámvezérnek. Ön keresteté a ficzkót, de nem lelték sehol, eltűnt nyomtalanul. Sok halott hevert ott, és a lovak patkói összegyűjtötték a holtak arcait.

— Hah emlékezem egy kis honvédre, oly ismerős volt az alak nekem; de az ütközet hevében nem értem rá az emlékezettel társalogni.

— És ugy-e bár, az a ficzkó barna volt, mint egy cigány, én pedig a népdal szerint fehér vagyok, mint a hattyu?

— Malvine! ön védangyalomnak szegődött be. Ah, ez megfoghatatlan!

— Lehetek-e én távol, mikor ön halálveszedelemben van? élhetek-e én egy percig azzal a gondolattal, hogy elveszthetem azt, ki életemet visszaadta, ki megtanított élni egy érzelmenek, melyen kívül nőnek nincs élete. Villám! tudja-e mért jöttem most ide? hogy megmondjam: szeretem önt, szeretem oly határtalan hűséggel és önfeláldozással, aminő csak nő képes szeretni. Tied vagyok, vezér, tied és ügyedé. A te hazád az én hazám, a te ellenséged az én ellenségem. Megtagadom érted a mi voltam és leszek érted az, amivé akarod hogy legyek. És mindezért nem kívánok egyebet, mint azt, hogy egykor ezt halljam ajkaidról: „Malvine, te jó voltál hozzám és hazámhoz, én nem feledlek el soha!”

Az ifju elszomorodva hajtá le fejét.
 — Malvine! meggondolta ön azt, mit tenni akar? Élni egy vérbe borított hazának, melyet még nem is ismer . . .

— Nem ismerem? Üljön közelebb hozzám, beszéljessünk. Elmondom önnek, mi akarok én az önök ügyének lenni és be fogja látni, hogy én nagyon sokat tudok, mit ön még nem is sejt.

Azután sokáig beszélt Malvine komoly, bonyodalmas dolgokról és mentül tovább beszélt, annál komorabb lett az ifju.

— Malvine! — szólt végre Villám — tudja-e, mit tett most?

— Igen; elvettem a kockát sorsom fölött és a Villámvezér kéme lettem.

— Meggondolta-e, mi a kém állása, helyzete? Ah, vegye vissza tölem titkait, ne aljassítsa le magát e szerepre. Én nem fogom fölhasználni az ön közleményeit.

— Akkor ön vétkezik hazája ellen. A kémkedés a hadászat kiegészítő részét képezi. E nélkül hadjáratot képzelni sem lehet. Mit mondana egy oly tábornok eljárására, ki a kém tudósításait visszautasítaná?

— Az más! A kém pusztá eszköz, kit használunk objective, a nélkül, hogy egyéniségét becsülnök; és én nem akarom, hogy ön ily eszközzé váljék sorainkban; én önt becsülni óhajtom.

(Folyt köv.)

Közgazdaság.

Ingatlanok forgalma

— a debreczeni kir. törvényszék telekkönyvi osztályánál. —

1. Simon András és neje veszik özv. Böszörményi Lajosné és társaiktól ezeknek ujosztásu szántó földjüket 445 frtért.

2. Bagdi Julianna Szatmári Andrásné veszi özv. Kaszonyi Mihályné Cseh Juliannától ennek 1673. sz. a. házas telket 3600 frtért.

3. Gédra Borbala Juhász Gyuláné veszi Gédra Juliannától ennek 1658. sz. a. házastelkét és ujosztásu szántóföldjét az ő megillető 1/10 részét 1500 frtért.

4. Kálmán Lajos és neje veszik Molnár Andrásné Tóth Juliannától ugyis mint kiskorruak gyámjától és társaiktól ezeknek ujkerti szőlőjüket 400 frtért.

5. Szabó Bálint és neje veszik Nagy Gábor és nejétől ezeknek ondódi földjüket 1000 frtért.

6. Szabó József és neje veszik Véghe Andrásné és nejétől ezeknek sesta-kerti szőlőjüket 1150 frtért.

7. Gebei Ferencné és neje veszi Gut István és nejétől ezennel csapó-kerti szőlőjét 165 frtért.

8. özv. Jancsó Lajosné szül. Gombos Mária veszi, özv. Szoboszlav Györgyné Szabó Sárától ezeknek csapó-kerti szőlőjét 500 frtért.

9. Árva István veszi özv. Bódi Sándorné ugyis mint k. k. gyermekeitől ezeknek csapó-kerti szőlőjét 800 frtért.

10. Árva Márton és neje veszik, Horváth István és nejétől ezeknek ondódi földjüket 1800 frtért.

11. Fogarasi Jánosné veszi Sándor Jánostól ezeknek 7593 sztkjvben foglalt ingatlanait 500 frtért.

12. Szathmári András veszi Kovács Mihály és nejétől ezeknek ujosztásu szántó földjét 12.600 frtért.

Budapesti gabonatözsde.

május 16-án.

A készáruüzlet hivatalos árjegyzései a következők

Buza	kilós	Ar 100 klg.	kilós	Ar 100 klg.
Bánsági	75	70	70	6.92—7.05
„	77	6.85	6.95	78
„	79	7.00	7.10	80
Tiszavidéki	75	76	76	6.95—7.10
„	77	6.90	7.00	78
„	79	7.05	7.15	80
Pestvidéki	75	76	76	7.10—7.20
„	77	6.8	6.95	78
„	79	7.05	7.10	80
Fehérmegyei	75	76	76	6.90—7.05
„	77	6.85	6.95	78
„	79	7.00—7.10	80	7.5—7.15
Bácskai	75	76	76	7.00—7.15
„	77	6.95—7.05	78	7.15—7.25
„	79	7.10—7.20	80	7.15—7.25
Észak magy.	75	76	76	7.15—7.25
„	77	78	78	7.15—7.25
„	79	80	80	7.15—7.25

	Min. hekt.-ben	Ar kilógram.
Rozs elsőrendű	uj 70—72	6.30 6.35
„ másodrendű	„	6.20 6.3
Arpa takarmánynak	„ 60—62	4.50 4.70
„ égetni való	„ 62—64	5.10 5.70
„ serfőzdei	„ 64—66	6.15 6.50
Zab	„ 39—41	6.15 6.50
Tengeri bánsági	„	4. 4.05
„ más nemű	„	3.90 4.00
Repeze bánsági	„	0. 0. 0.00 0.00

Kőbányai sertés-piacz.

május 16.

Hizott sertés árak: 1. Magyar első rendű. areg nehéz (páronként —400 klgon felüli sulyban — krig. 2. Öreg közép (páronként 300—400 klg sulyban) — krig. 3. Fialat nehéz (páronként 320 klgon felüli sulyban) — krig. 4. Fialat közép páronként 251—320 klg — sulyban 50—51 krig. 5. Fialat könnyű (páronként 250 klgig terjedő sulyban) — 49—50 krig. II. Magyar szedett: Nehéz (páronként 280 klgon felüli sulyban) 45 krtól — 46 krig Közép páronként 220—280 klgig terjedő sulyban) 44—45 krig. Könnyű (páronként 220 klgig terjedő sulyban) 43—44 krig Szerbiai 9. Nehéz (páronként 200 klgon felüli sulyban) 48—49 krig. 10. Közép (páronként 220—260 kgr. sulyban) 45—46 krig. 11. Könnyű (páronként. 220 klgig. terjedő sulyban 44—45 krig. Sertés létszám 1896 évi május hó 15-ik napján volt készletben 9396 drb. 1896. május hó 14-ik napján felhajtattott — drb. 1896 május 15-ik napján elszállított 30 drb. 1896 évi május hó 16-ik napjára maradt 9357 sertésforgalom üzletirányzata változatlan.

Nyersselyem básztruhákhoz való

kelmém 8 frt 65 krtól 42 frt 75 krig egy teljes öltönyre — Tussors- és Shantungs-Pongees valamint fekete, fehér, és szines Henneberg-selyem 35 krtól 14 frt 65 krig méterenként sima csikos, koczkázott, mintázott, damaszt, s a. t. (mint egy 240 különböző minőség és 2000 szín és mintázatban s. a. t. a megrendelt áru postabér és vámmentesen a házhoz szállítva és mintákat postafordultával küld: **Henneberg C. (cs. és k. udvariszállító) selyemgyára Zürichben Svájcba czimzett levelekre 10 kros, levelező lapokra 5 krajczáros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven irt megrendelések pontosan elintéztének. (III.)**

Értesítés.

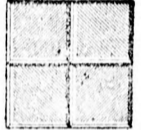
Van szerencsém a n. é. közönséggel tudatni, hogy

czipész műhelyemet

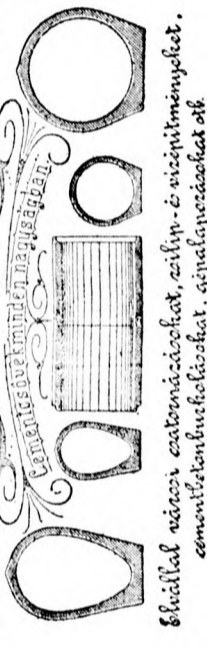
N.-Hatvan-utca 1096. szám alá a volt kefégyár épületébe helyeztem át.

Amidőn ajánlkozom mindennemű **férfi-, női- és gyermekeczipők** jó, csinos, gyors és jutányos árban elkészítésére, felkírem a n. é. közönséget, hogy becses pártfogásába részeltetni kegyeskedjék. Tisztelettel

Fischer Menyhért,
czipészmeister.

MELOCCOPÉTER
BUDAPEST
M. Devali utca 21.

Ez a székelyi cipő az ország legjobb cipőjének számít.

A székelyi cipő a legkényelmesebb és legkisebbi vállalat.

Ez a székelyi cipő a legkényelmesebb és legkisebbi vállalat.

Ez a székelyi cipő a legkényelmesebb és legkisebbi vállalat.

"Adria" szálloda Budapesten.

Elsőrangú szálloda, fényesen, újonnan berendezve a fő- és székváros központjában.

Kerepesi-ut 41. sz. a. a Népszínház mellett.
Közvetlen közlekedés villamos és lívonat által 6 krért az összes pályaudvarokkal.

Szobaárak a kiállítás egész tartama alatt:

1 udvari szoba 1 ágygyal	2	frt
1 " " " " " " " "	3	"
1 utcai " " " " " " " "	3	"
1 " " " " " " " "	5-6	ig
1 szalon	10	frt
1 külön ágy	1	"
1 fürdő	1,50	"
Világítás naponta	20	"

Villanyvilágítás, központi fűtés és vízvezeték a szobákban.

Megrendelések f. é. június hó 1-től 10-ig csakis az egész 10 napl tartamra fogadtatnak el.

Stern József és testvére

nagykereskedők és gyárosok.

DEBRECZEN, Piacz 1584. a „Bika“ szálloda mellett.

UJDONSÁGOK

tavaszi és nyári idényre:

Szövött és kötött áruk.
Női-, férfi- és gyermekharisnyák, keztük.
Turista és tornaingek.
Női- és férfi
fehéreneműk, mosó ruhakelmék,
nyakkendők, esernyők.
Szingartó kötő és himző pamutok minden minőségben.
Csipke, szallag és diszek stb.
Mindenféle szabó kellékek.
Norinbergi áruk nagy választékban.

Ujdonságok

* KEFE-ÁRUK *

háztartási, gazdálkodási és ipar célokra.
Ecsetek, meszelők, seprők,
ruha-, haj-, fog- és körömkéfék,
fésűk, szappanok,
illatszerek, valamint minden e szakmához tartozó bel- és külföldi
toilett-cikkek dus raktára.
Fodrasz kellékek nagy választékban.

"MARGIT"

GYÓGYFORRÁS,

"MAGYAR SELTERS"

Vegyelemze a budapesti m. kir. egyetemen. Szerencsés vegyi összetétele, kevés szabad, de gazdag, félig kötött szénsavtartalma kiváló hatásának bizonyult, különösen **tüdőbántalmaknál**, a hol a szabad szénsav csekélyebb jelenléte megóvjja a beteget a káros, sőt veszedelmes izgatástól, ellenben a félig kötött szénsav gazdagsága a gyógyhatásu alkatrészeknek a beteg testrészekbe való gyors és biztos felvételét eszközöli. Ezen tulajdonságának köszönheti a Margit-forrás azon kiváló előnyét is, hogy a hol szabad szénsavtartalomban erősebb ásványvizek, mint a **seltersi, gleicherbergi, tődöhajokban**, különösen **tüdővérzések**nél már nem alkalmazhatók, a Margit-forrás itt is a legjobb hatás mellett folyton használtatik.

A **tüdőbetegek** klimatikus gyógyintézeiben, különösen a leglátogatottabb **Görbersdorfbán** a Margit-víz otthonossá vált. — Orvosi tekintélyeink Budapesten: dr. Korányi, dr. Gebhardt, dr. Navrátil, dr. Poór, dr. Kétly, dr. Barbás; Bécsben: dr. Bamberger, dr. Duschek, stb. a legjobb eredményt alkalmazták a **légző-, emésztő- és húgyszervek** általános hurutos bántalmainál.

Mint ivóvíz

präservatív gyógyszernek bizonyult a **kolera**-megbetegedés ellen,

borral használva a legegészségesebb ital!

Kizárólagos **Édeskuty L.** cs. és k. és szerb k. udv. Ásványvíz-szállítóvállalat, Budapest.

Ugyszintén kapható minden gyógyszerárban, fűszerkereskedésben és vendéglőkben.